

Joulutervehdyksiä

Mielestämme parasta, mitä me voimme antaa suomalaisille pyhille, on välittää joulutervehdykset Suomen lähetyskentän entisiltä johtajilta. Se olkoon meidän sanomamme teille.

Rakkaat suomalaiset ystävämme, Olemme iloisia voidessamme tervehdiä teitä näin joulun aikaan ja voidessamme todistaa teille Vapahtajamme, Jeesuksen Kristuksen, syntymästä.

Kiitollisuutemme taivaallista Isäämme kohtaan kasvaa meidän ajatellessa niitä siunauksia, joita me olemme saaneet Hänen kädestään. Eräs näistä siunauksista on se, että me teidän laillanne olemme saaneet kasteen Hänen kirkkoonsa ja että tuon kasteen on suorittanut joku, jolla on siihen valtuus.

Rukouksemme on, että te ja teidän perheenne tuntisitte rauhaa sydämessänne, uskoa elämässänne ja rakkautta mielessänne ylönnoussutta Herraa kohtaan tänä joulunaikana ja tulevana uutena vuotena.

Vilpittömästi,

Henry ja Mae Matis

Calvin ja Betty Packard ja 5 lasta

Fred ja Marilyn Matis ja 4 lasta

John ja Nadine Matis ja 4 lasta

James ja Jeanette Matis ja 3 lasta

Bruce ja Joan Matis ja 2 lasta

Rakkaat suomalaiset ystävämme, Robinsonit lähettävät teille terveisensä ja hyvän joulunajan toivotuksensa. Me olemme jatkuvasti pahoillamme, että Provo on niin kaukana Suomesta ja että me emme siksi pysty olemaan niin läheisessä yhteydessä teihin kuin haluaisimme. Me arvostamme muistojamme Suomesta ja suomalaisista pyhistä. Suomalaiset opiskelijat BYU:ssa ja muut suomalaiset, jotka asuvat tällä alueella, sekä kotiin palanneet lähetysaarnajat auttavat meitä olemaan edes jonkinlaisessa yhteydessä teihin.

Milloinkaan eivät sydämemme ole

lähempänä Suomea kuin juuri jouluna. Robinsonit laulavat teidän joululaulunne ja täten tuovat kotiinsa suomalaisen joulun tunnun. Tämä on jatkuvana siunauksena meille.

Herra siunatkoon teitä tämän joulun aikana ja koko tulevana uutena vuotena.

Phileon B. jr, Hortense, Mary

Kathleen, Anneli, Marc, Lea,

Fredric ja Betsy Robinson

Sanoma John Warnerin perheeltä:

Olemme hyvin iloisia siitä, että meitä on pyydetty lähettämään joulutervehdyksemme teille kaikille suomalaisille pyhille tänä vuonna.

Ajatuksemme ovat Suomessa juuri nyt, koska poikamme David on siellä luonanne lähetysaarnajana. Meille tuottaa suurta tyydytystä kuulla niistä kokemuksista, joita hänellä on ollut paikoissa, jotka ovat meille tuttuja, ja ihmisten kanssa, jotka mekin tunnemme.

Haluamme tässä kiittää teitä häntä kohtaan osoittamastanne ystäväisyydestä.

Kun me nyt tähän vuoden aikaan vietämme rakkaan Vapahtajamme syntymäjuhlaa, me samalla haluamme toivottaa teille rauhaisaa joulua perheittenne ja ystävienne parissa. Hauskaa joulua. Ja Herra siunatkoon teitä, jotta teillä olisi myös onnellinen uusi vuosi.

Rakkautella,

Presidentti ja sisar Warner

perheineen

Sanoma Udell Poulsenin perheeltä:

Yksinäisellä mäenrinteellä kaukaisessa Juudean maassa kevätyön hiljaisuuden rikkoi vain satunnainen lampaan määkäisy. Illan nuotiotulen ympärillä suoritettavat tehtävät oli tehty, ja lukuun ottamatta susien varalta valvovia muutamia paimenia kaikki paimenetkin olivat käyneet yöpuulle.

Yhtäkkiä taivaalle ilmaantui uusi tähti, joka oli erityisen kirkas ja kaunis. Herran enkeli ilmestyi ja

ilmoitti Messiaan tulosta lihaan, ja taivaallinen kuoro lauloi: „Kunnia olkoon Jumalalle korkeudessa, ja maassa rauha, ja ihmisille hyvä tahdot!”

Kuinka usein me olemmekaan lukee tämän kertomuksen tai kuulleet jonkun esittävän sen meille, mutta onko tuo tähti säteilyt valoaan meidän elämäämme? Onko enkelin sanoma todistanut meidän hengellemme, että Jeesus on Kristus ja että Hänessä ja Hänen kauttaan meillä on toivo ja pelastus? Ovatko tavaallisen sotaväen joukon sanat kaikuneet sydämissämme ja mielissämme muistuttaen meitä siitä rauhasta ja siitä hyvästä tahdosta, jota ihmisen Poika tuli tuomaan?

Sisar Poulsen ja minä tervehdimme teitä rakkautella. Meillä on monia arvokkaita muistoja niistä merkittävistä kokemuksista, joita meillä oli teidän kanssanne ollessamme Messarimme työssä. Toivomme hartaasti, että meillä kaikilla oli vakaa ja järkkymätön todistus siitä, että Jeesus on Kristus, elävän Jumalan Poika, Lunastajamme, ja että Hänen palautetun evankeliuminsa välityksellä me saamme sen iankaikkisen rauhan ja ilon, jota me tavoittelemme.

Udell E. ja Pauline D. Poulsen Hauskaa joulua ja onnellista uutta vuotta!

Presidentti ja sisar Nelson

Jessie Evans Smith

1902-1971

„Sisar Smithin ystäviensä elämään tuomalla ilolla ja onnella ei ollut mitään mittaa eikä määrää. Häntä oli siunattu kauniilla äänellä ja puoleensa vetävällä persoonallisuudella, ja tämän vuoksi hän säteili lämpöä, menipä hän minne tahansa.” Nämä presidentti Richard M. Nixonin Jessie Evans Smithistä lausumat muistosanat heijastelevat miljoonien ihmisten ajatuksia — miljoonien, jotka tunsivat hänet henkilökohtaisesti, ja niiden lukemattomien muiden, joiden elämää hän kosketti laulullaan.

Sisar Smith, presidentti Joseph Fielding Smithin rakastettu vaimo, oli lahjakas — hänellä oli aivan erityisiä musiikillisia kykyjä ja tavattoman hyvä huumorintaju, ja näitä lahjojaan hän jakoi auliisti muille koko elämänsä ajan saaden kaiken ikäiset ja kaikenlaiset ihmiset rakastamaan häntä.

Hän syntyi Salt Lake Cityssä joulukuun 5. p:nä 1902 Jonathan ja Janet Buchanan Evansin seitsemäntenä lapsena ja ainoana tyttärenä. Hänen epätavallinen kontra-altto äänensä sai huomiota osakseen tytön olessa vielä nuori, sillä hän liittyi mormonien Tabernaakkeli kuoroon 1918. Se oli alkuna yli puoli vuosisataa kestäneelle kuoron jäsenyydelle.

Vuosina 1923-1927 — neljän vuoden ajan — hän lauloi American Light Opera Companyn esitysten pääosissa. Mutta kun hänen oli päätettävä, pitikö hänen jatkaa vakavamman musiikin opiskelua ja ehkä pyrkiä Metropolitan oopperaan, hän kääntyi Herran puoleen rukoillen ja paastoten. Oppaanaan oma patriarkallinen siunauksensa („Äänesi tulee kuulumaan kotimaassa ja ulkomailla ... Kaikki sinussa uinuvat kyvyt tulevat puhkeamaan esiin Mestarisin palvelukseen ...”) hän palasi kotiin liikeuralle jakaakseen lahjoistaan korvauksetta.

Elämä sai uutta ulottuvuutta 1938, kun Jessie Evansista tuli Joseph Fielding Smithin, silloisen kahden-

toista apostolin neuvoston ja ja yhdentoista lapsen leski-isän, vaimo. Yhdessä he palvelivat Herraa — sisar Smith miehensä rinnalla tukien ja kannustaen tätä. Hänen äänensä kuului kotimaassa ja ulkomailla hänen ja presidentti Smithin matkustaessa maailman eri osissa ja vieraillessa yhteen kokoontuneitten pyhien luona ja innoittaessa heitä usein kauniilla duetoilla.

Jessie Evans Smithille annettiin monia kunnianosoituksia — kunniakirjoja johtavilta yliopistoilta, kunnialkultatähkänpoimijamerkki, muita kunniamerkkejä ja -mainintoja — kaikki tunnustuksena hänen harvinaisesta huumorintajustaan, syvästä nöyryydestä ja hengellisyydestä, lämmöstä ja rakkaudesta, loistavista kyvyistä sekä omistautumisesta miehelleen, kirkolle ja Herralle.

Kun kuolema kohtasi sisar Smithin elokuun 3. p:nä, lukemattomat ystävät ja ihailijat sekä kirkon piirissä että sen ulkopuolella ilmaisivat yhdessä rakkautensa presidentti Smithille ja hänen perheelleen ja rukoilivat näiden puolesta. Kirkko ja todella koko maailma voi lukea sen siunauksekseen, että Jessie Evans Smith on elänyt keskuudessamme.

Lehtemme juuri mennessä painoon saimme sanoman, että

**vanhin Richard L. Evans
kahdentoista neuvostosta**

**kuoli marraskuun 1. päivänä 1971 Salt Lake Cityssä
sairauden jälkeen.**

Lähetystyön aloittaneita

Allan Blevins
Marion, Virginia 17. 7. 71

Myron Bullock
Welling, Alberta, Kanada
17. 7. 71

Brent Higbee
Salt Lake City, Utah
17. 7. 71

Randall Johnson
San Mateo, Kalifornia
17. 7. 71

Kim Leavitt
Cardston, Alberta, Kanada
17. 7. 71

Walter Rieske
Springville, Utah 17. 7. 71

Mark Sandberg
Salt Lake City, Utah
17. 7. 71

Peter Schiel
St. Petersburg, Florida
17. 7. 71

Steven Warren
Brigham City, Utah
17. 7. 71

Margaret Weyant
Binghamton, New York
17. 7. 71

Liisa Uusitalo, Apuyhdistyksen johtaja, neuvonantajineen ja sihteereineen välilauluun yhtyneenä.

Uuden toimintavuoden hengellisten iltojen oppiainheiden esittely käynnissä.

Konferenssiyleisö täytti Lahden kappelin.

Hymyissä suin istuvat monet Apuyhdistysten johtajat ja neuvonantajat.

Apuyhdistyksen vuosikonferenssi Lahdessa 14.-15. 8.

Tänä vuonna oli Apuyhdistyksen vuosikonferenssissa läsnä vähän yli 200 sisarta kaikkialta Suomesta — Rovaniemeltä Helsinkiin ja Porista Joensuuhun. Perjantai-iltana oli piirin virkailijoiden seminaari, mutta varsinainen konferenssi alkoi lauantaina opetuskokouksin. Päivä päättyi

illanviettoon, jossa esitettiin Lea Kuljun kirjoittama näytelmä "Suunnilleen seitsemän sisarta". Konferenssin hengellinen kohokohta ja samalla päätös oli sunnuntaiamun kokous, jossa mm. presidentti Nelson puhui sisarille.

Marja Kasula